

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Хільгора Вадим Васильович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність:

- частині другій статті 6, частині другій статті 19, частині другій статті 55, статті 68, пунктам 1, 14 частини першої статті 92 Конституції України (конституційність) Цивільного процесуального кодексу України від 18 березня 2004 року № 1618-IV (далі – ЦПК України) в цілому;

- частині другій статті 6, частині другій статті 19, частині третій статті 22, частині другій статті 55, статті 68, пунктам 1, 14 частини першої статті 92 Конституції України (конституційність) пункту 3 частини четвертої, частини п'ятої статті 392 ЦПК України ;

- частині другій статті 55, частині другій статті 95, частині першій статті 130 Конституції України (конституційність) Закону України „Про судовий збір“ від 8 липня 2011 року № 3674-VI (далі – Закон № 3674) в цілому, підпункту 9 пункту 1 частини другої статті 4 Закону № 3674 через призму частини третьої статті 9 цього Закону.

Хільгора В.В. зазначає, що оспорюване унормування призвело, зокрема, до значного звуження змісту та обсягу існуючого гарантованого державою права кожного громадянина на звернення до суду за захистом порушених прав та інтересів, порушення гарантованого державою права громадянина на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади.